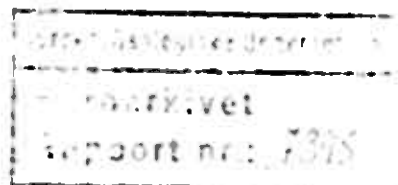

R a p p o r t

en befaring av Osfjellet kobbermalmfelt i Saltdal herred.

Den 12. juli 1960 befarte jeg Osfjellet kobbermalmfelt etter anmodning av Saltdal kommune. Grunneierne Clarens og Jens Schjelderup var med som kjentmenn sammen med kommunens kontorsjef.

Min befaring bekreftet de tidligere opplysninger om dette felt og jeg viser til bergmester Backmans rapport etter hans befaring 7/9 1954.

Malmstripen kan følges å en 2-300 m. lengde hvor den er blottet i 3-5 rækker. Mektigheten på malmstripen var stort sett mellom 20-30 cm., altså helt ubetydelig. Og selv denne stripe bestod bare delvis av malm, nærmest en forkiølet bergart impregneret med magnetkis, kobberkis og ~~svart~~ sinkblende. Et par steder kunne man i bekkedalen se malmstripen 3-4 m. etter fallet, men noen merkebar forandring mot dyptet var det ikke mulig å konstatere.

Feltet er i sin tid undersøkt av A/S Sulitjelma Gruber. Dette selskap har avsluttet undersøkelsen og betegner feltet som udrivverdig.

Feltet har i de senere år ligget i det fri, hvilket tyder på at hverken grunneierne eller gruveselsk., har hatt noen tiltro til det. Formodninger om at A/S Sulitjelma Gruber ikke ønsker undersøkelser i feltet for ikke å få en konkurrent, er derfor helt meningsløse. Gruveselskapet kunne når som helst ha startet forskningen dersom den mente at feltet fortjente oppmerksomhet.

Da imidlertid terrenget er sterkt overdekket med skog og jord, vil jeg anbefale at Saltdal kommune foretar rydning på de 3 steder som jeg avviste under befaringen.

Skulle denne rydning vise at ~~en~~ malmsonen også på disse steder har den samme minimale mektighet, kan man uten videre erklære feltet for verdiløst.

Skulle imidlertid rydkearbeidet vise noen forandring til det bedre i malmsonen, vil jeg foreta en ny befaring av feltet.

Mc i Rana, 19. juli 1960.

Johan Wennberg